

שני השעירים גרלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל והקריב
את השעיר אשר עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת
והשעיר אשר עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לפני
עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה והקריב אתו את פני
החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פני החטאת
אשר לו ולקח מלא המזחה גדולי אש מעל המזבח מפני יהוה
ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת ולתן את
הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר
על העדות ולא ימות ולקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת
קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו ושחט את
שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה
את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני
הכפרת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לטל
חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל
דם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר
בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל ויצא אל המזבח אשר
לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ולתן על
קרנות המזבח סביב והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים
וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל וכלה מכפר את הקדש ואת
אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי וסמך אתו
את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות
בני ישראל ואת כל פשעיהם לטל חטאתם ולתן אתם על ראש
השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה ונשא השעיר עליו את
כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר ונא אתו
אל אהל מועד ופשט את בגדי הבר אשר לבש בבוא אל הקדש
והניחם שם ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדי
ויצא ועשה את עולתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם ואת
חלב החטאת יקטיר המזבחה והמשלח את השעיר לעזאזל
יבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואזורי כן יבוא אל המזבח
ואת פרי החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמו לכפר

בקדש יבוא אל מזוזן למזונה ושׂרפו באשׁ את עֲרֹתם ואת בשרם
 ואת פִּרְשֵׁם והשׂרף אתם יכנס בגְדֵי ורִחֹץ את בשרו במים ואחרי
 כֵּן יבוא אל המזונה והיתה לכם לזִקָה עֹלָם בזֶדֶשׁ הַשִּׁבְעִי בַעֲשׂוֹר
 לזֶדֶשׁ תֵּעָנֶנּוּ אֶת גַּפְשֵׁיכֶם וְכֹל מִלֶּאכֶה לֹא תֵעָשׂוּ הָאֲרֶזֶה וְהַגֶּר
 הָגֵר בְּתוֹכְכֶם כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עָלֵיכֶם לַטֹּהַר אֲתֶכֶם מִכָּל זִמְטֵי אֲתֵיכֶם
 לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ שֶׁבֶת שֶׁבֶתוֹן הִיא לָכֵן וְעֲנִיתֶם אֶת גַּפְשֵׁי אֲתֵיכֶם
 זִקָה עֹלָם וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשָׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמַּלֵּא אֶת יָדוֹ
 לִכְהֵן תֹּהֵת אָבִיו וְלִבְשׂוֹ אֶת בְּגָדֵי הַגֵּר בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ וְכִפֹּר אֶת
 מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יִכְפֹּר וְעַל הַמַּדְבָּעִים
 וְעַל כָּל עֵם הַקֹּהֵל יִכְפֹּר וְהִיְתָה זֹאת לָכֵן לַזִּקָה עֹלָם לְכִפֹּר עָלֶיךָ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל זִמְטֵי אֲתֵיכֶם אֶחָד בַּשָּׁנָה וְיֵעָשׂוּ כַאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה
 אֶת מֹשֶׁה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
 ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר איש איש
 מבית ישראל אשר ישחט שור או טיב או עז במזונה או אשר
 ישחט מזוזן למזונה ואל פתח אהל מועד לא יבוא להקריב
 קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך
 ונכרת האיש ההוא מקרב עמו למען אשר יבוא בני ישראל את
 זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח
 אהל מועד אל הכהן והגזזו זבחי שלמים ליהוה אותם הרי הכהן
 את הדם על מזבחו יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב ליהוה
 זיחזו ליהוה ולא יגזזו עוד את זבחייהם לשיעירם אשר הם זבחים
 אחריהם זקת עולם תהיה זאת להם לדורתם ואלהם האמר איש
 איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עולה או זבח
 ואל פתח אהל מועד לא יבאו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא
 מעמיו ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל
 דם ונתתי פני בנפש האכלת את הדם ונכרת אתה מקרב עמתי כי נפש
 הַבָּשָׂר בָּדָם הוּא וְאֵינִי נִתְּתִי לָכֵן עַל הַמִּזְבֵּחַ לְכִפֹּר עַל גַּפְשֵׁי אֲתֵיכֶם כִּי
 הָדָם הוּא בַנְּפֶשֶׁת יִכְפֹּר עַל כֵּן אֲמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל נֶפֶשׁ מִמֶּנּוּ לֹא
 תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הָגֵר בְּתוֹכְכֶם לֹא יֹאכַל דָּם וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל